

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 148/20
Люксембург, 1 декември 2020 г.

Решение по дело C-815/18
Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten B.V. и др.

Директивата относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги е приложима към транснационалното предоставяне на услуги в сектора на автомобилния транспорт

Работници от Германия и от Унгария работят като шофьори в рамките на чартърни договори за международен превоз, сключени между Van den Bosch Transporten BV, транспортно предприятие със седалище в Ерп (Нидерландия), и две дружества сестри — едното регистрирано съгласно германското, а другото съгласно унгарското право — които принадлежат към същата група и с които шофьорите са договорно обвързани. През съответния период чартърните превози започват и завършват по правило в Ерп, но по-голямата част от превоза по въпросните чартърни договори се осъществява извън територията на Нидерландия. Van den Bosch Transporten, в качеството му на член на нидерландското сдружение за превоз на товари, е обхванато от приложимия в този сектор колективен трудов договор (наричан по-нататък „КТД „товарни превози“), сключен между това сдружение и Federatie Nederlandse Vakbeweging (Нидерландска синдикална федерация, наричана по-нататък „FNV“). За разлика от този договор, един друг колективен трудов договор, приложим по-специално в сектора на автомобилния превоз на товари за чужда сметка, чиито разпоредби по същество са идентични с тези на КТД „товарни превози“, е бил обявен за общоприложим. Съгласно националното право обаче предприятията, обхванати от КТД „товарни превози“, са освободени от прилагането на този втори договор, при условие че спазват първия.

Според FNV, когато е използвало шофьори от Германия и от Унгария, Van den Bosch Transporten е трябвало да приложи спрямо тях — в качеството им на командировани работници по смисъла на Директива 96/71¹ — основните условия на труд по КТД „товарни превози“. Тъй като основните условия на труд, определени в този договор, не са прилагани по отношение на тези шофьори, FNV предявява иск срещу трите транспортни предприятия, който е уважен от първоинстанционния съд с междинно решение. Това решение обаче е отменено от въззивната инстанция. Въззивният съд в частност приема, че в приложното поле на Директивата относно командироването на работници не попада въпросното чартиране, а единствено чартиране, извършвано, поне основно, „на територията“ на друга държава членка.

Именно в този контекст Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия), сезиран с касационна жалба от FNV, поставя на Съда поредица от преюдициални въпроси главно относно условията, при които може да се заключи, че е налице командироване на работници „на територията на държава членка“ в сектора на международните автомобилни превози.

Съображения на Съда

¹ Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29).

Съдът, заседаващ в голям състав, най-напред отбелязва, че Директивата относно командироването на работници е приложима към транснационалното предоставяне на услуги в сектора на автомобилния транспорт. Всъщност тази директива се прилага по принцип за всяко включващо командироване на работници транснационално предоставяне на услуги, независимо от съответния стопанския сектор, и за разлика от класическите инструменти за либерализация, тя преследва поредица от цели, свързани с необходимостта да се насърчи транснационалното предоставяне на услуги, като същевременно се осигури лоялна конкуренция и се гарантират правата на работниците. Следователно фактът, че правното основание на посочената директива не включва разпоредби относно транспорта, не изключва от приложното ѝ поле транснационалното предоставяне на услуги в сектора на автомобилния превоз, в частност, на товари.

По-нататък, що се отнася до това дали въпросните шофьори имат качеството на командировани работници, Съдът припомня, че за да се счита даден работник за командирован „на територията на държава членка“, изпълнението на работата му трябва да има достатъчна връзка с тази територия. Наличието на такава връзка се определя чрез обща преценка на фактори като естеството на работата, която съответният работник извършва на въпросната територия, силата на връзката на работата на този работник с територията на всяка държава членка, в която той работи, както и дела на тази работа в цялата транспортна услуга.

По-специално фактът, че шофьор в международния автомобилен превоз, който е бил предоставен от предприятие, установено в една държава членка, на предприятие, установено в друга държава членка, получава присъщите за своите задачи инструкции, започва или приключва изпълнението на тези задачи в седалището на второто предприятие, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме, че този шофьор е бил командирован на територията на тази друга държава членка, по смисъла на Директивата относно командироването на работници, след като други фактори сочат, че изпълнението на работата му няма достатъчна връзка с тази територия.

Освен това Съдът уточнява, че съществуването на обща група между предприятията, които са страни по договора за предоставяне на работници, само по себе си не е определящо за степента на свързаност с територията на държавата членка, в която са изпратени съответните работници. Следователно съществуването на обща група не е от значение при преценката дали е налице командироване на работници.

Що се отнася до специфичния случай на каботажните превози, за които Директивата относно командироването на работници се прилага, както се подчертава в Регламента относно международните автомобилни превози на товари², Съдът отбелязва, че тези превози се извършват изцяло на територията на приемащата държава членка, което позволява да се приеме, че изпълнението на работата от шофьора в рамките на тези превози има достатъчна връзка с тази територия. Продължителността на каботажния превоз е без значение при преценката дали е налице такова командироване, като това не засяга възможността, с която разполагат държавите членки по силата на тази директива, да не прилагат някои разпоредби от същата, по-специално що се отнася до минималните ставки на заплащане, когато продължителността на командироването не надвишава един месец.

Накрая, Съдът припомня, че в хипотезата на командироване на работници държавите членки трябва по силата на същата тази директива да гарантират, че съответните предприятия осигуряват на командированите на тяхна територия работници в някои отношения ред и условия на работа, определени по-специално с колективни трудови договори, обявени за общоприложими, а именно тези, които трябва да се спазват от всички предприятия в географския район и в рамките на съответната професия или отрасъл. Въпросът дали даден колективен трудов договор е бил обявен за общоприложим трябва да

² Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 2009 г., стр. 72).

се преценява от гледна точка на приложимото национално право. Съдът обаче уточнява, че това понятие обхваща и колективния трудов договор, който не е бил обявен за общоприложим, но чието спазване е условие обхванатите от него предприятия да бъдат освободени от прилагането на друг, от своя страна обявен за общоприложим, колективен трудов договор, и чиито разпоредби по същество са идентични с разпоредбите на този друг колективен трудов договор.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106